

**ПРИНЦИПИТЕ ОТ БАНГАЛОР
ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА СЪДИИТЕ**

2002 г.

*(Проект от Бангалор на Кодекс за поведение на съдиите от 2001 г.,
приет от Съдебната група за укрепване на почтеността на съдебната система,
ревизиран на Срещата на Кръглата маса на Председателите на Върховните
съдилища,
проведена в Двореца на мира, Хага, 25-26 ноември 2002 г.)*

Преамбюл

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ *Всеобщата декларация за правата на човека* признава като основен принципа, че всеки човек има право при пълно равенство на справедливо и публично разглеждане на неговото дело от независим и безпристрастен съд за установяване на неговите права и задължения, както и за разглеждане на каквото и да е наказателно обвинение, предявено срещу него.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ *Международният пакт за граждански и политически права* гарантира, че всяко лице има право, при разглеждане на каквото и да е наказателно обвинение срещу него или при оспорване на правата и задълженията му в граждански процес на справедливо и публично разглеждане на делото без неоправдано забавяне от компетентен, независим и безпристрастен съд, установен със закон.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ горепосочените основни принципи и права също така са признати или отразени в регионални документи, уреждащи човешките права, във вътрешното конституционно, законово и общо право и в съдебни актове и традиции.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ на важността на компетентната, независима и безпристрастна съдебната власт за защитата на човешките права се поставя ударение поради факта, че упражняването на всички други права в основата си зависи от правилното администриране на правосъдието.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ компетентната, независима и безпристрастна съдебна власт е също така е от съществено значение, ако съдилищата трябва да изпълняват тяхната роля в поддържането на конституционализма и върховенството на закона.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ общественото доверие в съдебната система и в моралния авторитет и интегритет на съдебната власт е от най-голямо значение в модерното демократично общество.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ е необходимо съдиите, самостоятелно и заедно, да спазват и почитат съдебната длъжност като обществено доверие и да се стремят да засилват и да поддържат доверието в съдебната система.

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ основната отговорност за постигането и поддържането на високи стандарти за поведение на съдиите лежи върху съдебната власт във всяка страна.

И ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД, ЧЕ *Основни принципи на Организацията на обединените нации за независимостта на съдебната власт* са предназначени да обезпечават и насърчават независимостта на съдебната власт и са адресирани основно до държавите.

СЛЕДНИТЕ ПРИНЦИПИ са предназначени да установят стандартите за етично поведение на съдиите. Същите са предназначени да предоставят насоки за съдиите и да дадат на съдебната власт рамка за регулиране на поведението на съдиите. Те също така са предназначени да подпомагат членовете на изпълнителната и законодателната власт, адвокатите и широката общественост за по-доброто разбиране и подкрепа на съдебната власт. Тези принципи предполагат, че съдиите носят отговорност за своето поведение пред съответни институции, създадени да поддържат стандартите в съдебната система,

които сами по себе си са независими и безпристрастни, като са предвидени да допълват, а не да нарушават съществуващите законови разпоредби и поведение, което обвързва съдията.

Ценност 1:
НЕЗАВИСИМОСТ

Принцип:

Независимостта на съдебната власт е предпоставка за върховенството на закона и основна гаранция за справедлив съдебен процес. Съдията, следователно, трябва да поддържа и да служи като пример за независимост на съдебната власт както в индивидуален, така и в институционален аспект.

Приложение:

- 1.1 Съдията трябва да упражнява съдебните функции независимо, на основата на своята преценка на фактите и в съответствие с добросъвестното тълкуване на законите, без каквито и да е външни влияния, подтиквания, натиск, заплахи за намеса, преки или непреки, от която и да е страна или по каквато и да е причина.
- 1.2 Съдията трябва да бъде независим по отношение на обществото като цяло и по отношение на отделните страни по спора, който съдията трябва да разреши.
- 1.3 Съдията трябва не само да бъде свободен от неуместни връзки и влияние от страна на органите на изпълнителната и законодателната власт, но също така трябва да изглежда на разумния наблюдател свободен от това.
- 1.4 При изпълнение на съдийските задължения, съдията трябва да бъде независим от колегите по отношение на решенията, които съдията е задължен да постановява независимо.
- 1.5 Съдията трябва да насърчава и да поддържа гаранциите за изпълнение на съдийските задължения, за да поддържа и укрепва институционалната и оперативната независимост на съдебната власт.
- 1.6 Съдията трябва да демонстрира и насърчава високи стандарти на поведение на съдиите, за да засилва общественото доверие в съдебната власт, което е фундаментално за поддържането на независимостта на съдебната власт.

Ценност 2:
БЕЗПРИСТРАСТНОСТ

Принцип:

Безпристрастността е от съществено значение за правилното упражняване на съдебните функции. Безпристрастността се прилага не само по отношение на самото решение, но също така и към процеса на вземане на решението.

Приложение:

- 2.1 Съдията трябва да изпълнява своите съдийски задължения без предпочитание, пристрастие или предубеждение.

- 2.2 Съдията трябва да осигурява, че неговото или нейното поведение, както в съда, така и извън него поддържа и засилва доверието на обществеността, представителите на юридическата професия и страните в съдебния процес в безпристрастността на съдията и на съдебната власт.
- 2.3 Съдията трябва, доколкото е приемливо, така да се държи, че да сведе до минимум случаите, при които ще бъде необходимо да бъде отстранен от разглеждането или решаването на дела.
- 2.4 Съдията не трябва, когато разглежда или когато има вероятност да разглежда определено дело, преднамерено да прави коментари, които биха могли да повлияят на изхода на това дело или да накърнят очевидната справедливост на процеса. Съдията също така не трябва да прави публично или по друг начин коментари, които биха могли да засегнат справедливия съдебен процес по отношение на определено лице или спор.
- 2.5 Съдията трябва да си направи отвод от участие в производства, в които съдията не е в състояние да реши делото безпристрастно или в които би могло да се стори на разумния наблюдател, че съдията не е в състояние да реши делото безпристрастно. Такива производства включват, без изброяването да е изчерпателно, случаи, при които:
- 2.5.1 съдията има действително пристрастие или предубеждение по отношение на страна или лични познания на доказателствени факти, касаещи производството;
 - 2.5.2 съдията преди това е участвал като адвокат или е бил важен свидетел по делото; или
 - 2.5.3 съдията или член от семейството на съдията имат икономически интерес от изхода на делото;

При условие, че този отвод на съдията няма да бъде задължителен, ако друг състав не може да бъде конституиран за разглеждане на делото или ако поради належащи обстоятелства липсата на действия би довела до сериозна съдебна грешка.

Ценност 3:
ПОЧТЕНОСТ

Принцип:

Почтеността е от съществено значение за правилното упражняване на съдебните функции.

Приложение:

- 3.1 Съдията трябва да обезпечи, че неговото или нейното поведение не може да бъде укорявано от разумния наблюдател.

- 3.2 Поведението и държането на съдията трябва да потвърждава вярата на хората в почтеността на съдебната власт. Справедливостта трябва не просто да бъде налагана, а също така трябва да се вижда, че се налага.

Ценност 4:
БЛАГОПРИЛИЧИЕ

Принцип:

Благоприличието и проявата на благоприличие са от съществено значение за всички дейности на съдията.

Приложение:

- 4.1 Съдията трябва да избягва неблагоприличието и проявата на неблагоприличие във всички свои действия.
- 4.2. Като обект на постоянно обществено внимание, съдията трябва да приема лични ограничения, които биха могли да бъдат разглеждани като потискащи от обикновения гражданин, като би следвало да върши това свободно и с желание. По-специално, съдията трябва да се държи по начин, който съответства на високото положение на съдийската длъжност.
- 4.3. Съдията трябва да избягва в своите лични взаимоотношения с отделните членове на юридическата професия, които практикуват в съда на съдията, ситуации, за които може да се счита с основание, че биха могли да породят съмнение или проява на фаворизиране или пристрастност.
- 4.4 Съдията не трябва да участва в решаването на дело, в което член от неговото семейство представлява страна или е свързан по някакъв начин с делото.
- 4.5 Съдията не трябва да допуска използването на помещенията на съдията от членове на юридическата професия за приемане на клиенти или на други членове на юридическата професия.
- 4.6 Съдията, както и другите граждани, се ползва от свобода на словото, изповеданията, сдруженията и събранията; ползвайки се от тези права обаче, съдиите са длъжни да имат такова поведение, което да осигурява уважение към тяхната длъжност и осигуряването на безпристрастността и независимостта на съдебната власт.
- 4.7 Съдията трябва да се информира за личните и поверените финансови интереси и да положи дължимите усилия да се информира за финансовите интереси на членовете на своето семейство.
- 4.8 Съдията не трябва да допуска семейни, социални или други взаимоотношения неправилно да влияят на поведението на съдията и на решенията му/й като съдия.
- 4.9 Съдията не трябва да използва или да залага престижа на съдийската длъжност, за да благоприятства личните интереси на съдията, на член от семейството на

съдията или на други лица, и не трябва да изразява или да разрешава другите да изразяват впечатлението, че някой се намира в специално положение неправилно да влияе на съдията при изпълнение на съдийските задължения.

4.10 Поверителната информация, придобита от съдията в качеството му на съдебен орган не трябва да бъде използвана или разкривана от съдията за друга цел, която не е свързана със служебните задължения на съдията.

4.11 При условие, че съдийските задължения се изпълняват правилно, съдията може:

4.11.1 да пише, да изнася лекции, да преподава и да практикува дейности, свързани с правото, правната система, администрацията на съдебната власт или свързани с тях въпроси;

4.11.2 да се явява на публични разглеждания пред официален орган, по въпроси, свързани с правото, правната система, администрацията на съдебната власт или свързани с тях въпроси;

4.11.3 да служи като член на официален орган или друга правителствена комисия, комитет или съвещателен орган, ако такова членство не е несъвместимо с възприетата безпристрастност и политически неутралитет на съдията; или

4.11.4 да се ангажира в други дейности, ако тези дейности не накърняват достойното положение на съдийската длъжност или по друг начин пречат на изпълнението на съдийските задължения.

4.12 Съдията не трябва да практикува юридическа професия докато заема съдийска длъжност.

4.13 Съдията може да учредява или да се присъединява към сдружения на съдии или да участва в други организации, представляващи интересите на съдиите.

4.14 Съдията и членовете на неговото семейство не трябва да искат или да получават дарения, завещания, заеми или услуги във връзка с извършено или обещано действие или бездействие от страна на съдията във връзка с изпълнението на съдийските задължения.

4.15 Съдията не трябва съзнателно да допуска съдебният персонал или други лица, подчиняващи се на влиянието, ръководството или властта на съдията, да искат или да получават дарения, завещания, заеми или услуги във връзка с извършено или обещано действие или бездействие във връзка с техните задължения или функции.

4.16 При спазване на закона и на законовите изисквания за публично разкриване, съдията може да получава символични подаръци, награди или облаги, подходящи за повода, по който са направени, при условие, че такива подаръци, награди или облаги не може разумно да се възприемат, че са предназначени да окажат влияние на съдията при изпълнение на съдийските задължения или по друг начин да породят проява на пристрастност.

Ценност 5:
РАВЕНСТВО

Принцип:

Осигуряването на равенство на третирането на всички пред съдилищата е необходимо за надлежното изпълнение на съдийските правомощия.

Приложение:

- 5.1 Съдията трябва да е наясно и да разбира разнообразието в обществото и различията, произтичащи от различните източници, включително, но не само, раса, цвят на кожата, пол, религия, национален произход, социална група, инвалидност, възраст, семейно положение, сексуална ориентация, социален и икономически статус и други подобни основания („ирелевантни основания”).
- 5.2 При изпълнение на своите съдийски задължения, съдията не трябва чрез думи или поведение да демонстрира пристрастие или предубеждение по отношение на определено лице или група на базата на ирелевантни основания.
- 5.3 Съдията трябва да изпълнява съдийските задължения с подходящо отношение към всички лица, като например страни, свидетели, адвокати, съдебен персонал и колеги - съдии, без разграничаване на базата на ирелевантни основания, които са без значение за правилното изпълнение на тези задължения.
- 5.4 Съдията не трябва съзнателно да разрешава съдебният персонал или други лица, подчиняващи се на влиянието, ръководството или контрола на съдията, да разграничават заинтересованите лица, в дело пред съдията, на базата на ирелевантни основания.
- 5.5 Съдията трябва да изисква от адвокатите в производство пред съда да се въздържат от демонстриране с думи или чрез поведение на пристрастие или предубеждение на базата на ирелевантни основания, освен такива, които са правно релевантни към въпрос в производството и могат да бъдат предмет на легитимна защита.

Ценност 6:
КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРИЛЕЖАНИЕ

Принцип:

Компетентността и прилежанието са предпоставки за надлежното изпълнение на съдийските правомощия.

Приложение:

- 6.1 Служебният дълг на съдията има предимство пред всички други дейности.
- 6.2 Съдията трябва да посвети своята професионална дейност на съдийските задължения, което включва не само изпълнение на съдийските правомощия и

отговорности в съда и постановяване на решения, но и други функции, свързани със съдийската длъжност или съдебната дейност.

- 6.3 Съдията трябва да предприема необходимите мерки за поддържане и повишаване на своите познания, умения и лични качества, които са необходими за правилното изпълнение на съдийските правомощия, възползвайки се за тази цел от обучението и другите средства, които следва да бъдат предоставени под контрола на съдебната власт на разположение на съдиите.
- 6.4 Съдията трябва винаги да бъде информиран относно съответните новости в международното право, включително международните конвенции и другите инструменти, съдържащи норми, уреждащи човешките права.
- 6.5 Съдията трябва да изпълнява всички съдийски задължения, включително постановяването на отложени решения, ефикасно, справедливо и с дължимата бързина.
- 6.6 Съдията трябва да поддържа ред и благоприличие във всички производства пред съда и да бъде търпелив, изпълнен с достойнство и учтив по отношение на страните, съдебните заседатели, свидетелите, адвокатите и другите, с които съдията има отношения в качеството си на длъжностно лице. Съдията трябва да изисква подобно поведение от законните представители, съдебния персонал и другите лица, подчиняващи се на влиянието, ръководството или контрола на съдията.
- 6.7 Съдията не трябва да се ангажира с поведение, което е несъвместимо с надлежното изпълнение на съдийските задължения.

ПРИЛАГАНЕ

Поради естеството на длъжността на съдията, ефективните мерки трябва да бъдат приети от националните съдебни власти, за да се осигурят механизми за прилагане на тези принципи, ако такива механизми все още не съществуват в техните юрисдикции.

ОПРЕДЕЛЕНИЯ

В настоящото изложение на принципи, освен ако контекстът позволява и изисква друго, използваните думи имат следните значения:

„*Съдебен персонал*” включва личния персонал на съдията, включително съдебните деловодители.

„*Съдия*” означава всяко лице, упражняващо съдебни правомощия, независимо от начина на назначаване.

„*Семейство на съдията*” включва съпругата/съпруга на съдията, неговите/нейните синове, дъщери, техните съпрузи и други близки роднини или лица, които са придружители на съдията или са наети от него и които живеят в домакинството на съдията.

„Съпруг/съпруга на съдията” включва семейния партньор на съдията или друго лице от противоположния пол, което се намира в близки взаимоотношения със съдията.

Обяснителни бележки

1. На своята първа среща, проведена във Виена през април 2000 г. по поканата на Центъра на Организацията на обединените нации за борба с международните престъпления [United Nations Centre for International Crime Prevention], и във връзка с 10-тия конгрес на Организацията на обединените нации за борба с престъпленията и третиране на извършителите, Съдебната група за укрепване на почтеността на съдебната система (състояща се от Председателя на Върховния съд на Бангладеш Latifur Rahman, Председателя на Върховния съд на индийския щат Карнатака Bhaskar Rao, съдия Govind Bahadur Shrestha от Непал, Председателя на Върховния съд на Нигерия Uwais, Заместник-председателя на Конституционния съд на Южна Африка Langa, Председателя на Върховния съд на Танзания Nyalali, и съдия Odoki от Уганда, заседаваща под председателството на съдия Christopher Weeramantry, Вицепрезидент на Международния съд, със съдия Michael Kirby от Върховния съд на Австралия, в качеството си на докладчик, и с участието на Dato' Param Cumaraswamy, Специален докладчик на ООН по въпросите на независимостта на съдии и адвокати), призна необходимостта от кодекс, който да служи за мерило на поведението на съдиите. В съответствие с това, Съдебната група поиска кодексите за поведение на съдиите, които са приети в някои юрисдикции, да бъдат анализирани и да бъде изготвен доклад от координатора на Програмата за съдебна почтеност, д-р Nihal Jayawickrama, що се отнася до: (а) основните съображения, които се повтарят в тези кодекси; и (б) факултативните или допълнителните съображения, които се появяват в някои, но не във всички тези кодекси и които могат или не могат да бъдат подходящи за приемане в определени страни.

2. При изготвянето на проект на кодекс за поведение на съдиите в съответствие с горните указания, бяха направени справки с редица съществуващи кодекси и международни документи, включващи по-специално следното:

- а). Кодекс за поведение на съдиите, приет от Камарата на делегатите на Американската адвокатска асоциация, август 1972 г.
- б). Декларация на принципите на независимост на съдебната власт, приета от Председателите на Върховните съдилища на австралийските щати и територии, април 1997 г.
- в). Кодекс за поведение на съдиите от Върховния съд на Бангладеш, предписан от Висшия съдебен съвет в изпълнение на правомощията по член 96(4)(а) от Конституцията на Народна република Бангладеш, май 2000 г.
- г). Етични принципи за съдиите, съставени със сътрудничеството на Канадската съдийска конференция и одобрени от Канадския съдебен съвет, 1998 г.
- д). Европейска харта за статута на съдиите, Съвет на Европа, юли 1998 г.
- е). Кодекс за поведение на съдиите в Айдахо, 1976 г.
- ж). Нова декларация за ценностите на живота на съдиите, приета от Конференцията на Председателите на Върховните съдилища на Индия, 1999 г.

- з). Кодекс за поведение на съдиите в Айова.
- и). Кодекс за поведение на съдебните служители в Кения, юли 1999 г.
- й). Етичен кодекс на съдиите от Малайзия, предписан от Yang di-Pertuan Agong по препоръката на Председателя на Върховния съд, Председателя на Апелативния съд и Председателите на Висшите съдилища, в изпълнение на правомощията, признати от член 125(3А) от Федералната конституция на Малайзия, 1994 г.
- к). Кодекс за поведение на магистратите в Намибия.
- л). Правилник за уреждане на поведението на съдиите, щат Ню Йорк, САЩ.
- м). Кодекс за поведение на съдебните служители във Федерална република Нигерия.
- н). Кодекс за поведението, което трябва да спазват съдиите от Върховния съд и от Висшите съдилища на Пакистан.
- о). Кодекс за поведение на съдиите във Филипините, септември 1989 г.
- п). Канони на съдебна етика на Филипините, предложени от Филипинската адвокатска асоциация, одобрени от съдиите от първа инстанция в Манила и приети за насочване и съблюдаване от съдиите под административния надзор на Върховния съд, включително общинските съдии и градските съдии.
- р). Декларация от Yandina: Принципи на независимост на съдебната власт на Соломоновите острови, ноември 2000 г.
- с). Насоки за съдиите в Южна Африка, издадени от Председателя на Върховния съд, Председателя на Конституционния съд и Председателите на Висшите съдилища, Трудовия апелативен съд и Съда за поземлени спорове, март 2000 г.
- т). Кодекс за поведение на съдебните служители на Танзания, приет от Конференцията на съдиите и магистратите, 1984 г.
- у). Кодекс за поведение на съдиите в Тексас.
- ф). Кодекс за поведение на съдиите, магистратите и другите съдебни служители на Уганда, приет от съдиите от Върховния съд и Висшия съд, юли 1989 г.
- х). Кодекс за поведение на съдебната конференция на Съединените щати.
- ц). Канони за поведение на съдиите в общността на Вирджиния, приети и обнародвани от Върховния съд на Вирджиния, 1998 г.
- ч). Кодекс за поведение на съдиите, приет от Върховния съд на щата Вашингтон, САЩ, октомври 1995 г.
- ш). Закон (Кодекс за поведение) за съдебната власт, приет от Парламента на Замбия,

декември 1999 г.

- щ). Проект на Принципи за независимостта на съдебната власт („Принципите от Сиракуза”), изготвен от комитет от експерти, свикан от Международната асоциация по наказателно право, Международната комисия на юристите и Центъра за независимост на съдии и адвокати, 1981 г.
- ь). Минимални стандарти за независимост на съдебната власт, приети от Международната адвокатска асоциация, 1982 г.
- ъ). Основни принципи за независимост на съдебната власт на Организацията на обединените нации, одобрени от Общото събрание на ООН, 1985 г.
- ю). Проект на Всеобща декларация за независимостта на правосъдието („Декларация на Singhvi”), изготвен от г-н L. V. Singhvi, Специален докладчик на ООН по въпросите на независимостта на съдебната власт, 1989 г.
- я). Пекинска декларация за принципите на независимостта на съдебната власт в област Lawasia, приета от 6-та конференция на Председателите на Върховните съдилища, август 1997 г.
- аа). Latimer House Guidelines for the Commonwealth относно добрите практики, уреждащи взаимоотношенията между изпълнителната, законодателната и съдебната власт при поддържането на добро управление, върховенството на закона и човешките права за осигуряване на ефективното прилагане на Принципите от Хараре, 1998 г.
- бб). Политическа рамка за предотвратяване и премахване на корупцията и осигуряване на независимостта на съдебната система, приета от експертната група, свикана от Центъра за независимост на съдии и адвокати, 2000 г.

На своята втора среща, проведена в Бангалор през февруари 2001 г., Съдебната група (състояща се от Председателя на Върховния съд на Бангладеш Mainur Reza Chowdhury, съдия Claire L'Heureux Dube от Канада, Председателя на Върховния съд на индийския щат Карнатака Reddi, Председателя на Върховния съд на Непал Upadhyay, Председателя на Върховния съд на Нигерия Uwais, Заместник-председателя на Върховния съд на Южна Африка Langa, Председателя на Върховния съд на Шри Ланка Silva, Председателя на Върховния съд на Танзания Samatta и Председателя на Върховния съд на Уганда Odoki, заседаваща под председателството на съдия Weeramantny, със съдия Kirby в качеството си на докладчик, и с участието на съдия Bhagwati - Специален докладчик на ООН, Председател на Комитета на ООН за човешки права, представляващ Върховния комисар на ООН за човешки права), пристъпвайки към проучване на представения проект, идентифицира основните ценности, формулира релевантните принципи и постигна съгласие за Проекта от Бангалор на Кодекс за поведение на съдиите. Съдебната група, обаче, призна, че доколкото Проектът от Бангалор е разработен от съдии, излъчени предимно от страни, чиято правна система се основава на общото право, беше изключително важно същият да бъде подробно разгледан от съдии от други правни системи, за да се даде възможност да добие статут на надлежно удостоверен международен кодекс за

поведение на съдии.

Проектът от Бангалор беше широко разпространен сред съдии от системите на общото право и гражданското право и беше обсъден на няколко съдебни конференции. През юни 2002 г. Проектът беше разгледан от Работната група на Консултативния съвет на европейските съдии (CCJE-GT), състояща се от Вицепрезидента на Австрийската асоциация на съдиите Reissner, съдия Fremr от Върховния съд на Република Чехия, Председателя на Апелативния съд в Париж, Франция Lacabarats, съдия Mallmann от Федералния административен съд на Германия, магистрат Sabato от Италия, съдия Virgilijus от литовския Апелативен съд, Premier Conseiller Wiwinius от Апелативния съд на Люксембург, Juge Conseiller Afonso от португалския Апелативен съд, съдия Ogrizek от Върховния съд на Словения, Председателя на Апелативния съд в Svea, Швеция Hirschfeldt и съдия Mance от Обединеното Кралство. По инициатива на Американската адвокатска асоциация, Проектът от Бангалор беше преведен на националните езици и се разгледа от съдии от страните от Централна и Източна Европа; по-специално, Босна и Херцеговина, България, Хърватска, Косово, Румъния, Сърбия и Словакия.

Проектът от Бангалор беше ревизиран в светлината на коментарите, получени от CCJE-GT и други, посочени по-горе; Становище № 1 (2001 г.) от CCJE относно стандартите, касаещи независимостта на съдебната власт; проекта на Становището на CCJE относно принципите и правилата, уреждащи професионалното поведение на съдиите, по-специално етиката, несъвместимото поведение и безпристрастността; и след справка с по-новите кодекси за поведение на съдии, включително Насоките за поведение на съдиите, публикувани от Съвета на Председателите на Върховните съдилища на Австралия през юни 2002 г., Примерните правила за поведение на съдиите от Балтийските държави, Кодекса за съдебна етика за съдии от Народна република Китай и Кодекса за съдебна етика на Македонската съдийска асоциация.

Ревизирият Проект от Бангалор беше представен пред Среца на Кръглата маса на Председателите на Върховните съдилища (или на техни представители) от гражданско-правната система, проведена в Двореца на мира в Хага, Холандия през ноември 2002 г. под председателството на съдия Weeramantry. В срещата участваха съдия Vladimir de Freitas от Федералния апелативен съд на Бразилия, Председателят на Върховния съд на Република Чехия Iva Brozova, Председателят на Върховния конституционен съд на Египет Mohammad Fathy Naguib, Conseillere Christine Chanet от Касационния съд на Франция, Председателят на Върховния съд на Мексико Genaro David Gongora Pimentel, Председателят на Върховния съд на Мозамбик Mario Mangaze, Председателят на Hoge Raad der Nederlanden Pim Naak, съдия Trond Dolva от Върховния съд на Норвегия и Председателят на Върховния съд на Филипините Hilario Davide. Също така в едно от заседанията участваха следните съдии от Международния съд: съдия Ranjeva (Мадагаскар), съдия Herczegh (Унгария), съдия Fleischhauer (Германия), съдия Kogoma (Сиера Леоне), съдия Higgins (Обединеното Кралство), съдия Rezek (Бразилия), съдия Elaraby (Египет), и съдия Ad-Noc Frank (САЩ). Присъстваше и Специалният докладчик на ООН. „Принципите от Бангалор за поведение на съдиите” беше продукт на тази среща.